

Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci și Nouă

Putere, Slavă și Suferință

Jeff Pippenger

2026-05-06

Petru se află la Panium (Cezareea lui Filip), ceea ce este cu doar șase sau opt zile înainte de mijlocul celor trei dăți în care Petru, Ioan și Iacov au mers singuri cu Isus. Prima a fost demonstrarea puterii Sale la învierea fiicei de doisprezece ani a lui Iair; a doua a fost demonstrarea slavei Sale pe muntele schimbării la față; iar a treia a fost Ghetsimani, demonstrarea suferinței Sale. La Panium, în capitolul unsprezece, Petru este așezat chiar înaintea crucii din versetul șaisprezece. Muntele a fost punctul de mijloc al celor trei călătorii exclusive ale celor trei ucenici. Pe munte, Tatăl ceresc a vorbit de asemenea a doua din trei dăți; Tatăl a vorbit la botez, pe munte și apoi chiar înainte de cruce. Petru se află de două ori la punctul de mijloc al trei evenimente specifice. El este, de asemenea, punctul de mijloc al capitolelor unsprezece până la douăzeci și doi din Matei.

Măgărușul

Muntele a precedat intrarea triumfală, care a început prin dezlegarea măgarului pentru a purta jertfa în Ierusalim, așa cum măgarul lui Avraam a purtat lemnele pentru jertfă pe Moria, vechiul loc al templului din Ierusalim. Sărbătoarea trâmbițelor, în succesiunea din Leviticul douăzeci și trei, marchează dezlegarea măgarului, astfel încât experiența muntelui schimbării la față a precedat intrarea triumfală, așezându-l astfel pe Petru în istoria celor treizeci de zile din Leviticul douăzeci și trei, aliniată cu sezonul Cincizecimii. În acele treizeci de zile, templul (testul de mijloc) este adus asupra candidaților pentru a fi între cei optzeci de preoți viteji. În mărturia răzvrătirii împăratului Ozia în locul sfânt, cei optzeci de preoți sunt identificați ca viteji, sugerând astfel că au existat preoți care nu au participat.

Și preotul Azaria a intrat după el, și împreună cu el optzeci de preoți ai Domnului, oameni viteji; și ei i s-au împotrivit regelui Ozia și i-au zis: „Nu ți se cuvine ție, Ozia, să arzi tămâie Domnului, ci preoților, fiii lui Aaron, care sunt sfințiți să ardă tămâie; ieși din sanctuar, căci ai păcătuit; și lucrul acesta nu-ți va fi spre cinste din partea Domnului Dumnezeu.” 2 Cronici 26:17, 18.

Preoții viteji sunt aceia care urmează Mielul oriunde merge El.

Aceștia sunt cei care nu s-au întinat cu femeii, căci sunt feciori. Aceștia sunt cei care urmează pe Miel oriunde merge El. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni, fiind cele dintâi roade pentru Dumnezeu și pentru Miel. Apocalipsa 14:4.

Leul din seminția lui Iuda Își conduce poporul în Locul Preasfânt și îl face să privească în chivotul legământului și să-L ia în considerare pe Marele-Preot care slujește acolo în lucrarea Sa finală de ștergere a păcatului. Petru a fost înviat la 31 decembrie 2023 și apoi s-a confruntat cu testul

fundamental privitor la rolul Romei în stabilirea viziunii exterioare a profeției. Apoi a sosit pentru Petru al doilea test al templului, iar acolo viziunea liniei interioare este reprezentată în viziunea oglinzii din capitolul zece al cărții lui Daniel.

Petru s-a lepădat de Domnul său la 18 iulie 2020 și a făcut aceasta de trei ori.

„De trei ori Petru Îl tăgăduise pe Domnul său în mod deschis, iar de trei ori Isus a smuls de la el asigurarea iubirii și loialității sale, apăsând stăruitor acea întrebare pătrunzătoare, ca o săgeată cu cârlig în inima lui rănită. Înaintea ucenicilor adunați, Isus a descoperit adâncimea pocăinței lui Petru și a arătat cât de deplin umilit era ucenicul care odinioară se lăudase.”
Hristos, Lumina lumii, 812.

Petru reprezenta două clase de închinători.

„Pentru fiecare dintre categoriile reprezentate de fariseu și de vameș există o lecție în istoria apostolului Petru. În ucenicia sa de la început, Petru se socotea puternic. Asemenea fariseului, după propria lui apreciere, el nu era «ca ceilalți oameni». Când Hristos, în ajunul trădării Sale, i-a prevenit pe ucenicii Săi: «Toți vă veți poticni din pricina Mea în noaptea aceasta», Petru a declarat cu încredere: «Chiar dacă toți se vor poticni, eu tot nu.» Marcu 14:27, 29. Petru nu-și cunoștea propria primejdie. Încrederea în sine l-a dus în rătăcire. El se credea în stare să reziste ispitei; dar, după numai câteva ceasuri scurte, a venit încercarea și, cu blesteme și jurăminte, s-a lepădat de Domnul său.” Parabolele Domnului Hristos, 152.

Vameșul s-a dus acasă îndreptățit.

„Fariseul și vameșul reprezintă cele două mari categorii în care sunt împărțiți cei ce vin să I se închine lui Dumnezeu. Primii lor doi reprezentanți se găsesc în primii doi copii care s-au născut în lume.” Parabolele Domnului Hristos, 152.

Abel și vameșul sunt un simbol al îndreptăririi prin credință.

Și vameșul, stând departe, nu îndrăznește nici măcar să-și ridice ochii spre cer, ci se bătea în piept, zicând: Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul. Vă spun că omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit mai degrabă decât celălalt; căci oricine se înalță va fi smerit, iar cel ce se smerește va fi înălțat. Luca 18:13, 14.

Mesajul din 1888 a fost însoțit de coborârea îngerului din Apocalipsa optsprezece.

„Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis poporului Său, prin frații Waggoner și Jones, o solie de cea mai mare prețuire. Această solie trebuia să aducă mai proeminent înaintea lumii pe Mântuitorul înălțat, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea prezenta îndreptățirea prin credință în Garantul; îi invita pe oameni să primească neprihănirea lui Hristos, care este făcută vădită în ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Mulți Îl pierduseră din vedere pe Isus. Ei aveau nevoie ca ochii lor să fie îndreptați spre persoana Sa divină, spre meritele Sale și spre iubirea Sa neschimbătoare pentru familia omenească. Toată puterea I-a fost dată în mâini, pentru ca El să poată împărți oamenilor daruri bogate, împărțind neajutoratului instrument omenesc darul neprețuit al propriei Sale neprihăniri. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a poruncit să fie dată lumii. Ea este solia îngerului al treilea, care trebuie să fie vestită cu glas tare și însoțită de

revărsarea Duhului Său într-o mare măsură.” Testimonies to Ministers, 91.

Mesajul către Laodicea

„Solia care ne-a fost dată prin A. T. Jones și E. J. Waggoner este solia lui Dumnezeu pentru biserica laodiceană, și vai de oricine mărturisește că crede adevărul și totuși nu reflectă către alții razele date de Dumnezeu.” The 1888 Materials, 1053.

Mesajul Ploii Târzii

„Ploaia târzie urmează să cadă asupra poporului lui Dumnezeu. Un înger puternic urmează să se coboare din cer, iar întregul pământ urmează să fie luminat de slava lui.” Review and Herald, 21 aprilie 1891.

Orașul New York și 11 septembrie

„De unde vine zvonul pe care l-am fi declarat, și anume că New Yorkul urmează să fie măturat de un val uriaș? Aceasta n-am spus-o niciodată. Am spus că, pe când priveam marile clădiri care se ridicau acolo, etaj după etaj, am zis: «Ce scene îngrozitoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci cuvintele din Apocalipsa 18:1–3 se vor împlini.» Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este o avertizare cu privire la ceea ce va veni asupra pământului. Dar nu am lumina deosebită cu privire la ceea ce va veni asupra New Yorkului, decât că știu că într-o zi marile clădiri de acolo vor fi doborâte prin întoarcerea și răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, știu că nimicirea este în lume. Un cuvânt din partea Domnului, o atingere a puterii Sale mărețe, și aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror grozăvie nu ne-o putem imagina.” Review and Herald, 5 iulie 1906.

Petru, vameșul, reprezintă un suflet care este îndreptățit prin credință, iar îndreptățirea prin credință este solia celui de-al treilea înger, este solia Laodiceii care a sosit la 11 septembrie, când marile clădiri din New York s-au prăbușit și Apocalipsa 18:1–3 s-a împlinit. Atunci ploaia târzie a început să stropească, iar sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii a început. La încheierea timpului de sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii, îngerul din Apocalipsa optsprezece a coborât ca Mihail, arhanghelul, și l-a înviat pe Petru prin trei teste. Primul test a început la 31 decembrie 2023 și a reprezentat adevărul fundamental că Roma este puterea din versetul paisprezece al lui Daniel unsprezece care întemeiază vedenia. Acea vedenie este vedenia chazon, care reprezintă linia externă a profeției, pe care Solomon o numește viață sau moarte.

Unde nu este nicio viziune [chazon], poporul piere; dar cel ce păzește legea, ferice de el.
Proverbe 29:18.

A doua probă a lui Petru este proba templului, care cere intrarea prin credință în Locul Preasfânt, așa cum a ilustrat sora White în primele ei viziuni. Acolo, ea a văzut porunca Sabatului zilei a șaptea strălucind deasupra celorlalte nouă porunci. Acea doctrină, la deschiderea judecății, reprezintă doctrina întrupării, care strălucește deasupra celorlalte doctrine profetice în zilele de pe urmă, în timpul închiderii judecății. Întruparea lui Hristos, Cel Divin, luând asupra Sa fire

omenească căzută și păcătoasă, deși n-a cunoscut păcatul, este reprezentată printr-o varietate de ilustrații. Cea mai semnificativă este doctrina celor șapte vremi. Doctrina celor șapte vremi a fost alfa descoperirilor profetice ale lui Miller și a fost doctrina care, în 1856, a reprezentat doctrina omega a istoriei millerite, în care adventismul millerit filadelfian s-a răzvrătit de-a lungul a șapte ani și a devenit biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană în 1863.

Cele două toiege din Ezechiel treizeci și șapte reprezintă cele două judecări de 2.520 de ani împotriva împărățiilor de nord și de sud. Împărăția de nord reprezintă firea omenească, iar împărăția de sud reprezintă mintea care a fost concepută să fie unită cu mintea lui Hristos; astfel, Dumnezeu avea să fie unită cu omenirea. Aceasta este doctrina întrupării într-o reprezentare simplificată. Cele șapte vremi au fost alfa și omega istoriei millerite și, întrucât reprezintă întruparea, sunt și omega istoriei adventiste de ziua a șaptea în legătură cu doctrina alfa a Sabatului din 1844. Una este un semn al Sabatului zilei a șaptea, iar cealaltă este semnul Sabatului anului al șaptelea.

Numele lui Petru este schimbat la Panium, care a fost al doilea pas pentru reprezentarea de către Avraam a primului legământ cu un popor ales, iar Petru devine reprezentantul ultimului legământ cu un popor ales la al doilea său pas. Acesta este al doilea pas în linia capitolelor unsprezece până la douăzeci și doi și este a doua din trei dăți când Petru, Iacov și Ioan au mers cu Isus departe de ceilalți ucenici și a doua din trei dăți când Tatăl ceresc a vorbit. Linia lui Nero se încheie la punctul de mijloc dintre bătăliile de la Raphia și Panium, căci se aliniază cu celelalte două perioade de 250 de ani care au început în 457 î.Hr. și 1776. 457 î.Hr. s-a încheiat în 207 î.Hr., iar 1776 se încheie în 2026. Petru se află la 207 î.Hr., 2026, 313 și la testul templului care precede al treilea și testul decisiv al dezlegării măgărușului, care este reprezentat ca sărbătoarea trâmbițelor.

Încercarea lui Petru este de a-L urma pe Hristos în Locul Preasfânt, iar lucrarea lui este de a corecta și apoi de a proclama mesajul corectat al mingilor de foc din Nashville. Mesajul lui Petru despre mingile de foc din Nashville este mesajul Cincizecimii care a fost prezentat mai întâi în odaia de sus și apoi în templu. El își prezintă mesajul identificând mingile de foc din Nashville și împlinirea bătăliei de la Rafia, în legătură cu bătălia de la Panium, care devine bătălia de la Actium la legea duminicală din versetul șaisprezece. Legea duminicală din versetul șaisprezece este, de asemenea, legea duminicală din versetul patruzeci și unu și din versetul douăzeci și doi. Aceste trei versete se aliniază, de asemenea, cu versetul treizeci și unu, unde papalitatea a preluat controlul în 538 și a promulgat o lege duminicală la al treilea Conciliu de la Orléans. Versetele care conduc la versetul treizeci și unu identifică repere care au condus la legea duminicală din 538 și prefigurează istoria care precedă legea duminicală ce va veni în curând.

Căci corăbiile din Chitim vor veni împotriva lui; de aceea va fi mâhnit, se va întoarce și se va mânia împotriva legământului celui sfânt; așa va face: se va întoarce iarăși și va avea înțelegere cu cei ce părăsesc legământul cel sfânt. Și oști vor sta de partea lui, vor pângări sanctuarul cetății întărite, vor îndepărta jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiirii. Daniel 11:30, 31.

„Corăbiile din Chitim” îi reprezentau pe vandali, care sunt, de asemenea, reprezentați ca a doua trâmbiță în Apocalipsa, capitolul opt. Declinul progresiv al Romei a început în 330, când

Constantin a împărțit împărăția în răsărit și apus. După aceea, a împărțit-o între cei trei fii ai săi. Imperiul Roman, care fusese invincibil de la bătălia de la Actium, a fost atunci împărțit în două părți, apoi în trei părți, iar apoi primele patru trâmbițe din Apocalipsa 8 au reprezentat asaltul vrăjmașilor care a adus Roma apuseană la sfârșit în 476. Roma de Răsărit, la Constantinopol, a continuat până la sfârșitul trâmbiței a cincea și începutul trâmbiței a șasea, care sunt, de asemenea, primul și al doilea vai. Profeția de timp de o sută cincizeci de ani a primului vai s-a încheiat la data la care a început profetația de timp a celui de-al doilea vai. Acea dată a fost căderea Constantinopolului în mâinile turcilor otomani, în 1453.

Babilonul a căzut într-o singură noapte; poate ați susține că Cyrus a trebuit mai întâi să devieze râul, iar aceasta a luat o anumită perioadă de timp, dar căderea Babilonului a avut loc într-o singură noapte; pe când căderea Romei a cuprins 1123 de ani. Acei ani au conținut repere profetice specifice care descriu pieirea progresivă a Romei imperiale, iar Roma imperială păgână prefigurează Statele Unite în lucrarea lor de a așeza papalitatea pe tron ca a cincea împărăție a profetiei biblice în 538. Papalitatea este așezată pe tron la legea duminicală din versetul șaisprezece din Daniel unsprezece. Reperele care prefigurează lucrarea Statelor Unite sunt reprezentate în reperele pieirii progresive a Romei păgâne.

Corăbiile din Chitim au reprezentat un dezastru financiar pentru Roma, căci flota vandalilor a adus prăpăd rutelor maritime ale Mediteranei. În zilele de pe urmă, islamul este înfățișat ca un dezastru financiar pentru împărății pământului. Vandalii și corăbiile lor au fost puterea celei de-a doua trâmbițe, iar cele trei vaiuri sunt puteri islamice ale trâmbițelor. Cea dintâi a fost Arabia, cea de-a doua Turcia, iar cea de-a treia este mondială.

Corăbiile sunt un simbol al puterii economice, iar în Scripturi corăbiile din Chitim sunt simbolurile supreme ale puterii economice. Aceste corăbii sunt scufundate de un vânt de răsărit mândros în mijlocul mărilor, iar în Scripturi Islamul este copiii răsăritului. Când Islamul este remarcat în succesiunea profetică a evenimentelor, el produce o criză economică. Islamul este reprezentat, împreună cu Balaam, ca un măgar, care este cuvântul ebraic tradus prin „om sălbatic” la prima menționare a lui Ismael în Scripturi. Ismael este tatăl Islamului la nivel profetic, fără a se nega faptul că Avraam este tatăl lui Ismael, însă cele douăsprezece seminții ale lui Ismael ajung să fie cunoscute în Scripturi ca fiii răsăritului.

În zilele de pe urmă, Balaam, simbol al Statelor Unite ca profet mincinos, își lovește măgărița de trei ori, reprezentând trei lovituri ale Islamului. 11 septembrie a fost prima dintre acele lovituri și a marcat sosirea îngerului sigilării, care se ridică de la răsărit în timpul asprelor vânturi de răsărit ale vrajbei. A doua lovitură a Islamului este dublă, căci al doilea pas marchează o dublare. La 7 octombrie 2023, Islamul a lovit pe neașteptate Israelul literal, iar când Nashville, Tennessee, va fi lovit pe neașteptate de Islam, Israelul spiritual va fi fost lovit. În istoria lui Balaam, al doilea waymark a venit între două vii, iar cele două vii ale Domnului oștirilor au fost vechiul Israel literal și Statele Unite, Israelul spiritual modern. Al treilea waymark al lui Balaam a fost atunci când măgărița a vorbit; iar simbolul vorbirii care marchează sfârșitul timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 11 septembrie, este legea duminicală, când Statele Unite vorbesc ca un balaur. Marele cutremur din Apocalipsa unsprezece este acea lege duminicală, unde

al treilea vai vine repede, unde Statele Unite, mĂgĂrița și Zaharia vorbesc.

TatĂl lui Ioan BotezĂtorul fĂcea parte din a opta dintre cele douĂzeci și patru de cete de preoți rĂnduite de David pentru slujirea Ăn templu. Zaharia, preotul, a fost lovit de muțenie din pricina necredinței pĂnĂ la nașterea fiului sĂu, Ioan, și este un simbol al numĂrului opt (un simbol al preoției). La legea duminicalĂ, generația finalĂ de preoți, reprezentatĂ de Ioan BotezĂtorul, va vorbi, așA cum este reprezentat de tatĂl sĂu, Zaharia. Hristos L-a identificat pe Ioan ca Ilie, iar solia lui Ilie din zilele din urmĂ este reprezentatĂ printr-o relație de tatĂ și copil, așA cum au fost Zaharia și Ioan. Ioan a fost prefigurat de Ieremia, cĂruia i se spusese cĂ, dacĂ se va Ăntoarce, va fi gura lui Dumnezeu.

Ieremia deplĂngea prima dezamĂgire din 18 iulie 2020 și, dacĂ s-ar Ăntoarce, ar deveni gura lui Dumnezeu la legea duminicalĂ, cĂnd a prezentat solia profeticĂ a lui Habacuc, care ĂntĂrziase, dar urma sĂ „vorbeascĂ” la sfĂrșit. Ieremia, și prin urmare Ioan, și prin urmare Petru, trebuia sĂ vesteascĂ solia lui Habacuc Ăn punctul Ăn care mĂgĂrița Islamului vorbește și cĂnd Statele Unite vorbesc ca un balaur.

Petru la Cezareea lui Filip, care este Panium, se aflĂ Ăntr-o perioadĂ de timp care a precedat semnul de hotar al „muntelui”, care urma sĂ fie urmat de intrarea triumfalĂ ce a condus la cruce, sau la legea duminicalĂ. Perioada de timp este reprezentatĂ de bĂtĂlia de la Panium, care se Ănceie cu victoria papei și a puterii sale prin intermediar, Statele Unite. Panium este al treilea dintre trei rĂzboaie prin intermediar, dintre care primul s-a Ănceiat la zidul Berlinului Ăn 1989, iar ultimul sau al treilea rĂzboi prin intermediar se Ănceie la dĂrĂmarea „zidului” de separare dintre bisericĂ și stat. Anul 1989 a marcat apogeul unui rĂzboi prin intermediar numit „rĂzboiul rece”, care Ăncepuse la sfĂrșitul celui de-al Doilea RĂzboi Mondial, iar Panium reprezintĂ un rĂzboi rece care se Ănceie la al Treilea RĂzboi Mondial reprezentat de bĂtĂlia de la Actium. La mijlocul primului și celui de-al treilea semn de hotar al celor trei rĂzboaie prin intermediar se aflĂ rĂzboiul literal din Ucraina, reprezentat de bĂtĂlia de la Rafia Ăn versetele unsprezece și doisprezece.

Panium este un rĂzboi rece care conduce la al treilea RĂzboi Mondial, așA cum este reprezentat de rĂzboiul rece care s-a Ănceiat la vremea sfĂrșitului, Ăn 1989, și care Ăncepuse la sfĂrșitul celui de-al doilea RĂzboi Mondial. Ăn reperatele profetice reprezentate de versetul zece și 1989, de versetele unsprezece și douĂsprezece și rĂzboiul din Ucraina care a Ănceput Ăn 2014, și de versetele treisprezece pĂnĂ la cincisprezece și actualul rĂzboi rece dintre MAGA-ism și globalism, au fost trei președinți care au marcat alianțe Ăntre papalitate și Statele Unite.

Ronald Reagan a fost o alianțĂ secretĂ cu Papa Ioan Paul al II-lea, un papĂ conservator Ăn termenii profețiilor satanice de la Fatima, și este legat de istoria profeticĂ a versetului zece. Președinția lui Obama se aliniazĂ cu istoria bĂtĂliei de la Rafia din versetele unsprezece și doisprezece. Ăn timpul președinției sale au existat doi papi simbolici, cĂci al doilea waymark identificĂ o dublare. Ăn al treilea waymark din versetele treisprezece pĂnĂ la cincisprezece, papa este primul papĂ din Statele Unite. Inițial am presupus cĂ Papa Leon era un papĂ conservator, așA cum este tipificat de Ioan Paul al II-lea, dar, atunci cĂnd este aplicat sub aplicarea profeticĂ a unei Ăntreite aplicĂri, al treilea waymark posedĂ caracteristicile primelor douĂ Ămpliniri, astfel cĂ Leon este conservatorul Ioan

Paul al II-lea; el este fostul conducător al Oficiului Inchiziției, Benedict al XVI-lea, care a demisionat pentru papa woke Francisc în timpul mandatului lui Obama.

Primul război prin interpuși este reprezentat printr-un singur verset, al doilea prin două, iar al treilea prin trei versete. Războiul rece care s-a încheiat în 1989 a început la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, iar al treilea război mondial, reprezentat prin bătălia de la Actium, începe la sfârșitul războiului rece, care este reprezentat prin bătălia de la Panium. Cele trei războaie mondiale, la fel ca cele trei războaie prin interpuși, sunt guvernate de principiile asociate cu o întreită aplicare a profeției. Sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial a început un război rece care s-a încheiat cu al optulea președinte de la Roosevelt încoace, în 1945, care a fost Reagan. Reagan, la vremea sfârșitului, în 1989, a început o succesiune de opt președinți care conduce până la Trump (care este dintre cei șapte). Războiul rece al lui Trump a început în 2015, când și-a anunțat candidatura la președinție și i-a tulburat pe globaliști, în împlinirea lui Daniel 11:2. Acel război rece se încheie la legea duminicală, care este bătălia de la Actium, al treilea obstacol al Romei înainte ca ea să domnească în mod suprem.

Roosevelt a început o succesiune de opt președinți până la Reagan, care a început o succesiune de opt președinți până la Trump. Roosevelt marchează al Doilea Război Mondial, murind la 12 aprilie 1945, iar apoi Truman era președinte când războiul european s-a încheiat la 8 mai, iar războiul din Pacific s-a încheiat la 2 septembrie. Războiul european a fost în mare măsură o luptă terestră, iar războiul din Pacific a fost o luptă maritimă, așa cum Panium reprezintă o bătălie terestră, iar Actium reprezintă o bătălie maritimă. Primul îl ilustrează pe ultimul, iar succesiunea de opt președinți este stabilită pe temelia mărturiei din Daniel unsprezece, versetele doi și trei, precum și pe enigma celui de-al optulea care este dintre cei șapte. În primele două Congrese Continentale, la începutul istoriei fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece, au existat șapte mandate de președinți. În acea istorie, George Washington a fost numit Comandant Suprem. Ca primul președinte oficial, numirea lui Washington în cel de-al Doilea Congres Continental îl simbolizează pe Washington chiar la început ca fiind al optulea dintre șapte președinți.

Primul președinte a fost al optulea dintre primii șapte președinți, iar ultimul președinte este al optulea care este dintre cei șapte. Preotul Zaharia vorbește la nașterea lui Ioan, când măgarul vorbește și când fiara pământului vorbește. Aici vorbește și viziunea lui Habacuc. Nașterea lui Ioan, prefigurând steagul celor o sută patruzeci și patru de mii la legea duminicală, este ultima generație a preotului Zaharia. Zaharia era în al optulea din cele douăzeci și patru de cete ale preoților. La legea duminicală, Zaharia (preoții) vorbește, când islamul (măgarul) vorbește și Statele Unite vorbesc ca un balaur. La acel waymark, rana de moarte papală este vindecată și ea devine al optulea care este dintre cei șapte. Trump este, de asemenea, al optulea care este dintre cei șapte și el este acela care formează chipul fiarei care este finalizat la legea duminicală. Atunci preoția celor o sută patruzeci și patru de mii devine gura lui Dumnezeu și vestește mesajul în marea strigare a celui de-al treilea înger. Acea preoție este a opta biserică care este dintre cele șapte.

Roosevelt inaugurează seria celor opt președinți care conduc până la timpul sfârșitului din 1989 și marchează trecerea de la al Doilea Război Mondial la războiul rece, care se încheie în 1989. Președintele Truman l-a urmat pe Roosevelt și a domnit atunci când s-au încheiat luptele de pe

uscat și de pe mare care alcătuiau al Doilea Război Mondial. Ca președinte, Truman a domnit când Națiunile Unite au luat ființă la 24 octombrie 1945. Relația dintre Roosevelt și Truman este stabilită prin anul 1945. Amândoi au fost președinți în acel an, iar în acel an s-a încheiat războiul dublu care a fost al Doilea Război Mondial, s-au format Națiunile Unite și a început războiul rece.

Și în 1989 au fost doi președinți, ca și în 1945: Ronald Reagan și George Bush, primul. Reagan a pus capăt războiului rece, iar George Bush, primul, a anunțat că era înainte de toate un globalist atunci când s-a adresat celei de-a „patruzeci și cincea” Adunări Generale a ONU, la 1 octombrie 1990, unde a vorbit despre construirea unei „noi ordini mondiale”. În discurs, el a declarat: „Este în mâinile noastre să lăsăm în urmă aceste mașinării întunecate, în Evul Întunecat căruia îi aparțin, și să înaintăm pentru a încununa o mișcare istorică spre o nouă ordine mondială și o lungă eră de pace.”

În acest discurs, Bush a legat conceptul de cooperarea de după Războiul Rece, de Criza din Golf (invadarea Kuweitului de către Irak), de consolidarea ONU și de un nou parteneriat al națiunilor bazat pe domnia legii. Bush a popularizat pentru prima dată expresia „noua ordine mondială” cu câteva săptămâni mai devreme, într-un discurs rostit la 11 septembrie 1990 în fața unei sesiuni comune a Congresului.

Observați faptul că Bush și-a plasat discursul de la ONU într-un context în care a identificat sfârșitul recentului război rece în termenii „Eului Întunecat”. Evul Întunecat s-a încheiat la vremea sfârșitului, în 1798, iar Bush se afla atunci la vremea sfârșitului din 1989. Observați că, la prima sa formulare a expresiei „noua ordine mondială”, islamul mânia neamurile, iar discursul a fost rostit la 11/9. De la Roosevelt la Carter au fost opt președinți, iar de la Reagan la Trump au fost opt președinți. Trump este ultimul președinte și a fost prefigurat de primul președinte, care a fost al optulea din primii șapte președinți.

Vremea sfârșitului, în 1798, identifică rana de moarte a papalității, iar papalitatea a fost puterea care a domnit peste împărății Europei în timpul Evului Întunecat. În Apocalipsa șaptesprezece, această relație este înfățișată ca o curvă care călărește și domnește peste o fiară. În 1798, sprijinul împărățiilor Europei a fost înlăturat, iar fiara era moartă. În 1799, papa a murit în exil. Anii 1798 și 1799 reprezintă vremea sfârșitului în sensul ei cel mai deplin, după cum vremea sfârșitului în timpul lui Hristos este marcată de nașterea lui Ioan Botezătorul și apoi, șase luni mai târziu, de nașterea lui Hristos. Declarațiile lui Bush din 1990 îl reprezintă pe Bush ca fiind al doilea dintre doi președinți care marchează vremea sfârșitului și marchează mișcarea către globalism, care este puterea balaurului. Symbolismul lui Bush marchează un pas către legea duminicală, atunci când Statele Unite se încheie ca a șasea împărăție a profeției biblice prin faptul că vorbesc asemenea unui balaur. La legea duminicală, Statele Unite devin glasul Națiunilor Unite. Chiar în acel context, islamul mânia neamurile, iar 11 septembrie este marcat. 11 septembrie 1990, când Bush, cel dintâi, a vorbit Congresului despre agenda sa globalistă, prefigura momentul când islamul avea să mânia din nou neamurile la 11 septembrie 2001, însă atunci președintele avea să fie Bush, cel din urmă.

Roosevelt, primul dintr-o serie de opt președinți, a marcat sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial în 1945 și a fost urmat de următorul președinte, care a inaugurat Națiunile Unite. Reagan,

primul dintr-o serie de opt președinți, a marcat sfârșitul războiului rece în 1989 și a fost urmat de următorul președinte, care a promovat Națiunile Unite. Ultimul președinte din cei opt președinți va pune capăt unui război rece care a început atunci când și-a anunțat intenția de a candida în 2015 și va începe al Treilea Război Mondial. El va face tranziția celei de-a șasea împărății din profeția biblică în capul celei de-a șaptea împărății din profeția biblică (ONU), iar apoi va fi de acord să dea cea împărăție fiarei la legea duminicală.

Așa cum al Doilea Război Mondial a fost alcătuit dintr-un război terestru și unul maritim, ultimul președinte va avea un război rece, reprezentat de bătălia terestră de la Panium, care conduce la bătălia maritimă de la Actium. La legea duminicală, războiul rece care a început cu Trump, stârnindu-i pe globaliști în 2015, se transformă în al treilea război mondial, așa cum este reprezentat de bătăliile terestre și maritime ale celui de-al Doilea Război Mondial. La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, următorul pas a fost globalismul Națiunilor Unite, așa cum s-a întâmplat și la sfârșitul războiului rece cu Reagan și Bush. Mai întâi, Statele Unite se sfârșesc la legea duminicală, apoi „noul ordin mondial” a lui Bush introduce a șaptea împărăție, care este imediat de acord să-și dea autoritatea celei de-a opta împărății.

Bush cel dintâi și Bush cel de pe urmă sunt legați unul de altul prin anunțarea de către primul a „noul ordin mondial” în fața Congresului la 9/11 și prin Patriot Act din 2001 al celui din urmă. Ambele semne de hotar sunt plasate în contextul în care islamul mânia națiunile.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.